

L'INTRANSIGENT

NÚMERO SOLT

Val 15 cènts.

Subscripció trimestral, 1'50

PERIÒDIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

(ADHERIT A LA "UNIÓ CATALANISTA")

Redacció i Administració

Canuda, 14, pral.

CIUTAT

En Rafel de Casanova
darrer capdill del catalans del 1714

En Francesc Macià
capdill dels catalans del 1920

M. Mac Swiney, lord - batlle de Cork

**Si voleu lliberar a
la pàtria, feu-vos
socis de la ASSO-
CIACIÓ PRO-
TECTORA de la
ENSENYANÇA
:: CATALANA ::**

LA DATA GLORIOSA

Ja fa un munt d'anys que la gran família catalana s'estremeix tota en repassar les planes de dol del llibre de ses gestes heroiques.

Mes, entre totes, la data de l'onze de Setembre és la que amb més violència regira els sentiments patriòtics de les gentades.

Es tota la nostra Història que, per nosaltres, catalans d'ara, sembla reduir-se a aquella jornada tràgica. Es el 1714 que reviu. El sudari que anaven teixint-li les aranyes verinoses de les traïcions i de les injustícies, les boires del fum de la pólvora, la polsaguera de les barricades, la cridòria dels combatents, el bramular dels canons i l'espetec de fuselleria, la clamor de les campanes, els plec de la Bandera de Santa Eularia estesos damunt la Pàtria morent... les trepitjades dels primers soldats de l'absolutisme per les lloses dels carrers de la ciutat més lliure del món, esdevinguda gaire bé un fossar immens i... el darrer i esgarriós badall de la Nació Catalana... tots, tots són fets que tenen la virtut màgica d'encendre les sangs, d'agermanar als fills de Catalunya, donant-los-hi entenenent que no hi ha altre camí de salvació que el de reconstruir aquella Pàtria anorreada.

I la Idea va fent via. Que la força bruta no pot contra les idees. Ja trameten corones els pobles de fora, fadrins externs del Cata-

lanisme, la pubilla del qual és la noble ciutat de Barcelona, cap i casal i seny de Catalunya; ja n'arriben de l'altra banda de la mar; toies de flors de tota mena: semprevives de fossar, clavells capbaixos de vergonya, roses vermelles d'ira santa i lliris esclatants d'una fe eternal i falagueres esperances.

A la tomba de les nostres llibertats venen a senglotar-hi els vellets, a pregar-hi les vídues; i com si ensemps fos el bressol de la Catalunya renaixent, hi venen aiximateix homes sapats, rialleres donzelles, enjogassades criatures i corrues de jovent, que, més que les ploraneres complantes d'un passat neguitós, l'atrauen les llampants clarianes d'un esdevenir de glòria.

Avui retem homenatge a En Casanova, no com abans, que semblàvem una peregrinació de penitents i pidolaires, no: avui no ens arrecebrem al monument per demanar caritat: avui hi venim en triomf als acords de músiques i cants, acompanyats dels moderns Consellers: una empenta més i no hi mancarà cap ciutadà honorat de Barcelona; a les plantes d'En Casanova ens hi aplegarem tots: tot Catalunya es posarà a les ordres de l'immortal Capdill; una altra empenta més... i serem a un onze de Setembre, aurora de la llibertat de Nostra Terra.